

Resebrev 3. Valar, delfiner, stora vågor och en söderhavsö! (28/8 2008)

Så lämnade vi Frankrike efter tre härliga veckor. Sainte Marine, Piriac och La Rochelle är platser som för alltid kommer att ha en plats i våra hjärtan.

Efter noggranna väderbevakningar kunde vi äntligen komma iväg över Biscaya för att segla mot Spanien! Startade med två timmar för motor mot både vind och sjö för att komma ut. På väg ut ligger Fort Boyard, där "Fångarna på fortet" spelades in, men vi gick aldrig ner till ön för sikten var rätt dålig denna dag. Vid rundningen av ön Ile d'Oléron möttes vi av rejäla vågor men då vi lagt om kursen mot Spanien och kommit ut på djupare vatten lugnade sjön ner sig något. Tyvärr lugnade även vinden ner sig. Prognoserna hade pratat om

nordvästlig vind första dagen, stiltje första natten och därefter ostlig vind, 5-7 m/s. Redan första eftermiddagen inträdde stiltjen och sedan kom nordostlig vind (rakt bakifrån) med 2-3 m/s så det blev många motortimmar för oss. Atlantdyningen tog däremot inte paus så vi gungade och rullade i sjön. Oerhört tröttande att "kastats omkring" som ett litet nötskal uppe på vattnet....

Andra dagen hade vi kommit ut på djupt vatten, 4 000 m, och nu förändrades djurlivet. Delfiner såg vi flera gånger, men inte av den sällskapliga sort vi mötte på Nordsjön förra året. Här har de mest kommit simmande, kikat på oss och sedan fortsatt. På håll kan man se stim som hoppar. Nu såg vi dessutom val! Mindre valar som hoppade, en stor kaskelot som vältrade sig i sjön och vinkade med stjärtfenan och så de som vi höll på att krocka med! Plötsligt reste sig en valrygg en liten bit framför båten. I ultrarapid (kändes det som) gled den långa, långa ryggen förbi framför oss. När den nästan var förbi reste sig "ryggen" mitt framför oss igen! Visade sig vara en andra val som också den kunde ståta med en jättelång rygg. Uppskattar att dessa två var ca 20 meter långa.

Tyvärr såg vi också oerhört mycket skräp i vattnet. Mest ledsen blir man för alla dessa tomma vattenflaskor av plast! Men här finns även plankor, dunkar, lastpallar, ja t o m en hel soppåse flöt förbi. Och det bara på den lilla remsa vatten vi passerade! Efter två dagars gungande var våra kroppar trötta så vi styrde in till Gijon på spanska nordkusten. Västlig vind lockade inte heller så vi pausade en dag. Gijon är en större stad med stor industrihamn men gästhamnen var fint placerad mitt inne i staden. Trevligt, men med väldigt mycket turister. Vi gjorde misstaget att försöka äta tapas redan första kvällen. Fullt på många serveringar gjorde att vi till slut hamnade på en vi kanske inte hade valt. Skrangliga bord och stolar, en meny på bara spanska och till slut riktigt usel mat på bordet.

Nu fick vi äntligen lite värme! Nätterna på Biscaya var alldeles ljumna och i Gijon fick vi ha siesta på eftermiddagen. Ännu ett dygns kustsegling tog oss till La Coruña - mötesplats för alla långseglare på Spaniens nordvästra hörn! Här träffar man båtar från många olika länder, många är ute och långseglar men en del engelsmän har sina båtar här sommartid.

En del semestrande fransmän stöter man också på. Bland långseglare finns en otrolig hjälpsamhet och ett förbehållslöst givande och tagande. Ett exempel; Bosse stod i båttillbehörsaffären och hämtade vår tomma gasolflaska som de inte lyckats fylla. Då säger en kille bakom i kön "Det ser ut som du har samma anslutning som jag. Vilken hamn ligger du i? Jag ska åka till depån och fylla mina flaskor i eftermiddag och kan ta med din!" Det visar sig givetvis att han ligger på bryggan bredvid oss, en australiensare som nu skulle få skjuts med bil av spanska vänner för att fixa ärenden. Till kvällen var vår flaska fylld!

Park i La Coruña

Vy mot hamnen

Staty som vakar över hamnen

Vi träffade t ex svenske Thomas, på väg hem till Sverige, och fick massa fina tips om bra platser i Portugal och på Kanarieöarna. I gengäld kunde vi tipsa honom om platser i Frankrike. Han valde nämligen till slut att gå den väg vi kommit. Lågtrycken har rullat in över Atlanten och skapat kraftiga blåsväder på Biscaya. Vi är inte så berörda av vinden men Atlantdyningen bygger upp rejält i dessa blåsväder. En dag sa rapporten 6-8 meter höga vågor i vårt område. Då ligger vi fint i hamn! Även om vattnet i hamnen också far runt när dyningen därute går hög...

La Coruña är dessutom en väldigt trevlig stad där gästhamnen ligger mitt i centrum med "gamla stan" precis bredvid. Här har vi varit på åtskilliga rundvandringar och tittat på historiska byggnader. Alla husen runt hamnen har fint inglasade balkonger, de är byggda i slutet på 1800-talet, och gav en gång staden smeknamnet "Crystal City".

Nära hamnen ligger en fint bevarat fort "Castel de San Antón" som vi besökte. Det är idag ett fint ordnat arkeologiskt och historiskt museum.

Pablo Picasso har bott här och hans hem är numera museum. Tyvärr är det bara öppet en dag per vecka och det var inte den dagen vi var på besök.

Vi har också gått ut till västsidan och tittat på den stora badstranden, traskat ut till fyren på norra udden, som är världens enda fyr från romartiden som fortfarande är i bruk.

Och åkt spårvagn! Här finns en enda linje med små söta vagnar.

Vill man inte ligga "mitt i stan" håller man för närvarande på att bygga en ny hamn alldeles utanför centrum. Verkar bli en riktigt stor anläggning, precis innanför vågbrytaren. Sedan kan man alltid pyssla med något på båten eller diskutera något med en båtgranne!

Trevligt umgänge blir det en del också.

Tillsammans med nyvunna vänner från Lofoten tog vi en dag tåget, 45 minuter söderut, till Santiago de Compostela. Här finns en av Europas största katedraler, från ca 900-talet, och här finns aposteln Jakobs grav. Mycket pampig katedral och fascinerande att se så många köa för att få besöka graven, som var som en krypta inne i kyrkan. Här fanns också bikt-stolar för den som önskade nyttja sådan. Från Pyrenéerna går pilgrimsleden, El Camino, till Santiago de Compostela. Många, många pilgrimer såg vi som gjort denna vandring!

Katedralen i Santiago de Compostela

Efter ett försök att lämna hamn, som slutade med att hamnkaptenen stoppade oss pga. kraftig dyning även denna dag, och vi fick krypa till kojs igen, så var det dags! Norska båtarna Tekla och Tom B, samt svenska Bakbrus och vi satte kurs västerut och fick en härlig förmiddag med oväntat bra segling. Efter att ha passerat första stora udden, efter 20 Nm, fick vi sydvästlig kurs men då mötte också både vind och atlantsjö från sydväst. Stannade så småningom i lilla Camariñas, som ligger helt skyddad för dyningen, och sov gott.

Påföljande dag blev vinden nordlig och äntligen! Härlig undanvindssegling i rejäl sjö förbi Kap Finisterre, Spaniens västligaste punkt, ner till Portosin. Närmaste veckans prognoser ser likadana ut! Kan det vara så att vi sluppit ur västvindsbältet?

Här blev det bl a dykning för Bosse för att kolla botten, propeller m.m. under båten. Vattentemperaturen är ännu inte speciellt hög så det blev att ta på en liten "shorty". Nu möter vi dagligen delfiner, allt från små bebisar till stora bamsingar. Alltid lika roliga och uppskattade!

Delfiner....

..kom ofta på besök!

Redo att dyka!

Hamnavgifter här i Spanien betalas per kvadratmeter, dvs båtens längd x bredd x avgift. På de flesta ställena är det pontoner med sk. fingers, väldigt bekvämt. Något man slås av är hur rent och välskött det är överallt. Inget skräp på gator och trottoarer, prydliga parker (och de är många) med klippta buskar och rensade rabatter, gott om papperskorgar mm.

Nytt stopp i Sangenjo, eller Sanxenxo som det heter på galiciska. En liten extra språk-svårighet! Om man frågar folk om de pratar engelska, säger de flesta "ja". Och det gör de, men av oerhört varierande grad, ofta ganska dåligt. Jag har ju läst spanska och kan lite grand men galiciska är något helt annat. På många ställen är det dubbelskyltat! Men med lite engelska, lite spanska och det alltid gångbara teckenspråket klarar man sig bra.

Vi besökte naturreservatet Islas Cies, som varit en dröm för oss sedan Lindisfarne låg här för tre år sedan. Öarna är naturreservat och den södra är fågelskyddad och förbjuden att gå iland på. De två norra, som hänger ihop med vita sandstränder, får man besöka. Här ankrade vi, tillsammans med norska Tekla och svenska Bakbrus, ett par nätter. Man skall ha tillstånd för att ankra i vikarna, men det läste vi först på kvällen dag två.... På öarna finns skogsvägar till olika delar av ön, vi valde att gå upp till toppen i mitten, en promenad på nästan två km med en stigning på 122 m. Nyttigt för sega seglarben! Här möttes vi av en fantastisk vy över öarna och Atlanten.

På dagarna kom fullt av folk ut med skärgårdsbåtarna för att sola och bada. Till kvällen åkte alla hem och vi långseglare fick öarna för oss själva tillsammans med några få campare. Då blev det mysig grillkväll på stranden med alla tillbehör, inklusive gitarr! Viktor på Bakbrus har gitarren med sig och spelar för oss.

För ankar vid Islas Cies

Grillning på stranden

seaQwest, Tekla & Bakbrus för ankar

Vårt sista stopp i Spanien blev i Baiona, en liten mysig hamnstad med trånga gränder. 1 mars 1493 var en viktig dag i Baionas historia. Då lade skeppet Caravel Pinta till här efter att ha upptäckt Amerika. Man medförde massa exotiska varor, t ex majs, kryddor, bananer, bomull och guld. Tyvärr förde man också med sig syfilis till Europa. Stannade en extra dag så att de kvinnliga delarna av besättningarna fick gå på tur i spanska skoaffärer mm medan herrarna besökte det fina fortet Monterreal vid hamnen.

Islas Cies på dagtid, med badgäster

Islas Cies på kvällstid, med grillande långseglare